

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/255/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7517200919
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hrabovecká
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7517200919.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marianny Hraboveckej a členiek senátu JUDr. Diany Solčányovej a JUDr. Ludviky Bodnárovej v právnej veci navrhovateľa P. G. nar. X.X.XXXX bývajúceho v Č., K. XXX/XX zastúpeného advokátkou JUDr. Slávkou Stankovou so sídlom Advokátskej kancelárie v Košiciach na Triede SNP 36 a manželky navrhovateľa K. G. rod. P. nar. XX.X.XXXX bývajúcej v Č., K. XXX/XX zastúpenej advokátom Tomášom Hermanom so sídlom Advokátskej kancelárie v Košiciach na Bočnej 10 v konaní o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností manželov k maloletej X. G. nar. XX.X.XXXX na čas po rozvode zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, Staničné námestie č. 9, Košice o odvolaní manželky navrhovateľa (matky) proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie z 26.4.2017 č.k. 9P/26/2017-62 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutom výroku o výživnom pre mal. X. G. nar. XX.X.XXXX na čas po rozvode manželstva.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom z 26. apríla 2017 č.k. 9P/26/2017-62 manželstvo navrhovateľa P. G. nar. X.X.XXXX a manželky K. G., rod. P. nar. XX.X.XXXX uzavreté dňa 11.1.1997 zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu I. vo zväzku 11 ročník 1997 na strane 14 pod poradovým číslom 1 rozviedol. Pre čas po rozvode zveril maloletú X. G. nar. XX.X.XXXX do osobnej starostlivosti matky, ktorá ju bude zastupovať v bežných veciach a spravovať jej majetok. Otca zaviazal prispievať na výživu maloletej X. 140,- € mesačne od právoplatnosti výroku o rozvode manželstva vždy do 15. dňa v mesiaci dopredu matke dieťaťa. Styk otca s maloletou neupravil. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. Pri rozhodovaní o výživnom vychádzal zo zistenia, že príjem matky u zamestnávateľa C. F. F. s.r.o. bol 548,- € za obdobie od 1.1.2016 do 31.1.2017 a príjem otca u zamestnávateľa T. I. Z. s.r.o. bol 1.106,47 € za obdobie od 1.2.2016 do 31.3.2017. Rovnako zistil, že maloletá X. je žiačkou 4. ročníka základnej školy a rodičia majú ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči synovi Y. nar. XX.XX.XXXX, ktorý je študentom strednej školy. Zistený skutočný stav posúdil a rozhodol podľa § 24 ods. 1, § 62 od. 1 až 5 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Súd prvej inštancie na základe schopností, možností a majetkových pomerov oboch rodičov a odôvodnených potrieb mal. X. dospel k záveru, že výživné 140,- € mesačne je primerané relevantným zákonným ustanoveniam Zákona o rodine a v celom rozsahu poukázal na odôvodnenie svojho rozsudku z 26. apríla 2017 č.k. 9P/16/2017-98 o výživnom pre mal. X. na čas do rozvodu manželstva jej rodičov. Pri rozhodovaní o výživnom nezohľadnil výdavky otca, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť a ktoré nemajú prednosť pred vyživovacou povinnosťou k mal. dieťaťu, a to predovšetkým výdavky otca na úvery a poistenia k úverom, príp. exekúcie vedené proti otcovi s odôvodnením, že je povinnosťou otca usmerniť svoje výdavky tak, aby plnenie jeho vyživovacej povinnosti voči mal. dieťaťu

nebolo ohrozené. Poukázal aj na to, že platenie výživného nemožno podmieňovať skutočnosťou, že otec spláca hypotéku a poistenie k nej, pretože tvrdenia otca týkajúce sa predaja ich spoločného rodinného domu v U., ako aj úhrady úverov na kúpu a rekonštrukciu tohto rodinného domu môžu byť relevantné len pre konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktorými sa nemôže súd prioritne zaoberať v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností a určiť výživné pre maloleté dieťa v nižšej výške len preto, že otec očakáva v bližšie neurčenom čase vyriešenie svojej majetkovej situácie. Pri určení výživného prihliadol aj na to, že otec má naďalej vyživovaciu povinnosť voči plnoletému synovi Y., pri ktorom možno dôvodne predpokladať, čo potvrdila aj matka na pojednávaní, že výdavky na plnoletého syna Y. sú nepochybne vyššie ako na 10-ročnú X.. Návrh matky v prevyšujúcej časti čo do výšky výživného 300,- € mesačne zamietol s odôvodnením, že mal. X. je žiačkou 1. stupňa základnej školy v mieste svojho bydliska, je zdravá a nemá žiadne špeciálne výdavky vybočujúce z rámca potrieb iných detí v tomto veku, preto matkou požadovaná výška výživného nie je opodstatnená. Rovnako zdôraznil, že napriek tomu, že výživné na plnoletého Y. nebolo určené súdnym rozhodnutím, otec má povinnosť plniť si vyživovaciu povinnosť aj k tomuto dieťaťu, ktoré nie je zatiaľ schopné samo sa živiť, keďže navštevuje tretí ročník strednej školy a vyživovacia povinnosť obidvoch rodičov k nemu naďalej trvá.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie a to proti výroku o výživnom podala včas odvolanie matka z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f), g) a h) CSP a zdôraznila, že po vyhlásení napadnutého rozhodnutia došlo k vzniku skutočností, ktoré majú priamy vplyv na správnosť rozhodnutia (§ 366 písm. c) a d) CSP). Uviedla, že 7.6.2017 došlo k podpisu zmluvy o budúcej kúpnej zmluve, ktorá sa týka nehnuteľností patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Na základe tejto zmluvy budú úplne splatené zostatky úverov, ktoré boli použité na kúpu uvedených nehnuteľností, a teda otec dieťaťa už nebude mať výdavky v podobe splátok úverov a poistení v ním uvádzanej sume 692,- € mesačne a inkasa 170,- € mesačne. Otec na základe uvedenej zmeny je schopný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť k mal. X. vyššej, než 140,- € mesačne, príp. jej prispievať na tvorbu úspor. Podpisali žiadosť o predčasné splatenie úverov, ktoré bude financované z kúpnej ceny za nehnuteľnosti, ktoré sa nachádzajú v U., v kat. území U. a sú evidované na LV č. XXX. Uvedená významná zmena v majetkových pomeroch otca má priamy vplyv na jeho schopnosť plniť si vyživovaciu povinnosť voči mal. X., berúc do úvahy jej schopnosti a majetkové pomery vo vzťahu k podielu na vyživovacej povinnosti voči maloletej, nakoľko rozdiel medzi jej príjmom a príjmom otca je viac než 570,- € v prospech otca dieťaťa. Preukázané a riadne zdokumentované výdavky na výživu mal. X. síce v súčasnosti predstavujú sumu cca 220,- €, avšak jedná sa len o nevyhnutné výdavky ovplyvnené nepriaznivou finančnou situáciou, ako dôsledok odchodu otca zo spoločnej domácnosti. Vyššie výživné zo strany otca by bolo jednoznačne v záujme mal. dieťaťa, pričom schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca v dôsledku nových skutkových okolností mu umožňujú prispievať na výživu mal. X. sumou vyššou než 140,- € mesačne. Rovnako zdôraznila, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov a životná úroveň otca je po odpočítaní vyššie uvedených výdavkov nepochybne vyššia. Ak súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uvádza, že nezohľadnil výdavky otca, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť, potom však výška výživného určená napadnutým rozhodnutím vzhľadom na príjem otca nie je adekvátna. Má za to, že po zmene skutkových okolností, ktoré nastali po vyhlásení napadnutého rozhodnutia, je potrebné určiť výživné vo vyššej sume a zohľadniť životnú úroveň otca po eliminácii výdavkov, ktoré v konaní pred súdom prvej inštancie deklaroval. Pri aktuálnom príjme otca bez vyššie uvedených výdavkov je jednoznačne potrebné v záujme maloletého dieťaťa určiť vyššie výživné a tiež výživným na tvorbu úspor zabezpečiť lepšiu budúcnosť mal. X., pretože zo svojho príjmu tvorbu úspor pre mal. X. si sama nemôže dovoliť. Poukázala aj na to, že otec sám v návrhu na rozvod manželstva z 23.1.2017 navrhol súdu určiť výživné 150,- € mesačne, ktorý z dôvodu zhoršenia vzťahov neskôr znížil na 100,- € mesačne vo vyjadrení pred kolíznym opatrovníkom a neskôr dokonca takticky požadoval určenie minimálneho výživného. Od podania návrhu do rozhodnutia súdu uplynuli vďaka promptnému rozhodnutiu súdu iba 3 mesiace a za tak krátky čas sa majetkové pomery otca nijako nezmenili a objektívne ani zmeniť nemohli, teda zo strany otca išlo iba o účelové konanie. Od vyhlásenia napadnutého rozhodnutia došlo k tomu, že plnoletý syn Y. sa odsťahoval k otcovi a teda nebude od neho požadovať návrhom na súde určenie výživného, ktoré súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní zohľadňoval ako pravdepodobné. Syn Y. navyše reálne uvažuje o ukončení štúdia, v čom ho otec podporuje. Nezhody týkajúce sa študijných výsledkov syna a jeho nezájmu o pokračovanie v štúdiu boli dôvodom jeho odchodu zo spoločnej domácnosti a je vysoko pravdepodobné, že Y. v štúdiu pokračovať nebude. Vzhľadom na tieto skutočnosti navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom rozsahu zrušil a vrátil vec na ďalšie

konanie, alternatívne, aby napadnuté rozhodnutie zmenil a zaviazal otca prispievať na výživu mal. X. 220,- € mesačne alebo rozhodol aj o výživnom na tvorbu úspor od otca pre mal. X..

4. Otec vo vyjadrení uviedol, že napriek tomu, že ho súd prvej inštancie zaviazal k úhrade výživného na mal. X. vo vyššej ako ním navrhovanej sume, považuje rozhodnutie súdu za vecne správne a zákonné v celom rozsah. Súd prvej inštancie dostatočne podrobne a správne zistil a vyhodnotil skutkový stav, s ktorým sa aj vyčerpávajúcim rozsahom vypořiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia. Zdôraznil, že odvolanie matky je nedôvodné a zavádzajúce, nakoľko po vyhlásení odvolaním napadnutého rozhodnutia nenastali žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by podstatným spôsobom zmenili jeho majetkové alebo príjmové pomery a odôvodňovali zmenu súdneho rozhodnutia. Už v priebehu konania na súde prvej inštancie uvádzal, že spolu s matkou sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti a to rodinného domu v U., o ktorého predaj sa v rámci vypořiadania BSM usiluje, avšak matka tento predaj svojím prístupom sťažuje a dostáva ho do ťažkej finančnej situácie. Matka sa vo svojom odvolaní odvoláva na zmluvu o uzavretí budúcej kúpnej zmluvy na rodinný dom v U., v zmysle ktorej mala byť kúpna zmluva uzatvorená najneskôr do 30.6.2017, ale doposiaľ k uzatvoreniu kúpnej zmluvy nedošlo a to pre komplikácie so získaním úveru na strane kupujúcich. Ak by aj došlo k odpredaju nehnuteľnosti za dohodnutú kúpnu cenu 123.000,- €, odrátajú sa z nej zostatky úverov 118.781,79 €. Zdôraznil, že od januára 2017 spláca sám úver vo výške 692,- € mesačne, v súvislosti s realizáciou odpredaja nehnuteľnosti matka odmieta znášať náklady súvisiace s odmenou realitnej kancelárie sprostredkujúcej predaj vo výške 2.000,- €, ktoré musí uhradiť on zo svojich vlastných finančných prostriedkov a rovnako si v zmluve o budúcej zmluve vyhradila, že jej podiel na kúpnej cene mal byť o 2.500,- € vyšší ako jeho. Vzhľadom k tomu, že ďalšie splácanie úverov je pre ňu finančne neúnosné, musel pristúpiť na všetky nepríjemné a šikanózne podmienky a požiadavky matky. Vyjadril názor, že u neho nenastala a ani prípadným predajom rodinného domu v U. nenastane významná zmena v majetkových pomeroch, ktorá by mala priamy vplyv na jeho schopnosť plniť si vyživovaciu povinnosť voči mal. X.. Nie je vlastníkom žiadnej inej nehnuteľnosti a po odpredaji rodinného domu v U., kde žije so synom Y. a svojou matkou, ktorá je starobnou dôchodkyňou, musí akútne riešiť bytovú otázku. Ak by sa malo brať do úvahy to, čo uvádza matka, že ak budú splatené zostatky úverov použité na kúpu nehnuteľnosti, nebude mať výdavky v podobe splátok, tak rovnako aj na strane matky odpadne splátka úveru vo výške cca 190,- €, čím sa zmenia aj jej majetkové pomery. Matka ďalej uvádza, že súd pri určení výživného prihliadol aj na to, že má ešte vyživovaciu povinnosť k plnoletému synovi Y., ktorý sa po vyhlásení rozsudku od matky odsťahoval. Syn Y. býva s ním v spoločnej domácnosti od začiatku mája 2017, kedy odišiel od matky pre opakované a pretrvávajúce nezhody. Absolútne však vylučuje tvrdenie matky, že sa tak stalo preto, lebo ho podporuje v ukončení štúdia. Práve naopak, počas spolužitia s matkou dosahoval v škole zlé výsledky, hrozilo mu prepadnutie, bol z matky a jej správania v strese, radšej utekal z domu, aby sa jej vyhol. Potom, čo prišiel k nemu bývať, si známky opravil a prešiel do 4. ročníka denného štúdia na Strednej odbornej škole M. - X.. Čo sa týka vyživovacej povinnosti voči synovi Y., ktorý žije s ním a nebude od neho požadovať návrhom na súde určenie výživného, ako to vo svojom odvolaní argumentuje matka, predsa neznamená, že voči nemu nemá vyživovaciu povinnosť, ktorú si riadne a dobrovoľne aj bez súdneho rozhodnutia plní a momentálne uspokojuje všetky jeho potreby a výdavky, nakoľko matka mu za celé obdobie, čo býva s ním, poslala na účet len 50,- € a naďalej na neho poberá aj rodinné prídavky a daňový bonus, pričom sama pred súdom inštancie tvrdila, že výdavky na syna Y. sú väčšie ako na mal. X.. S matkou požadovaným výživným 220,- € mesačne na mal. X. nesúhlasí, nakoľko nebola preukázaná odôvodnenosť požadovaného výživného. Poukázal aj na to, že mal. X. navštevuje školu v mieste svojho bydliska, nemá zdravotné problémy, ani žiadne špeciálne výdavky vybočujúce z rámca potrieb iných detí v tomto veku a súdom prvej inštancie určené výživné 140,- € mesačne zohľadňuje jej odôvodnené potreby a zároveň je primerané jeho majetkovým a príjmovým možnostiam a schopnostiam. Vo vzťahu k jeho pôvodnému návrhu, kde navrhoval výživné 150,- € mesačne uviedol, že v čase podania návrhu nepredpokladal, že na splácanie úverov vo výške 692,- € mu matka ničím neprispieje a ešte si aj bez jeho vedomia vyberie z jeho účtu, na ktorom mali finančné prostriedky určené na splácanie poskytnutých úverov, sumu 1.500,- €, ktorej použitie relevantným spôsobom doposiaľ nepreukázala a rovnako nepredpokladal, ako sa postaví k predaju rodinného domu v rámci vypořiadania BSM, čím sa vďaka jej prístupu dostal do finančných problémov, čo ho viedlo k zmene pôvodného návrhu. Nešlo z jeho strany o účelové konanie, ale o reakciu na reálnu zmenu jeho majetkových pomerov vzhľadom na vyššie uvádzané splátky. Navrhol, aby odvolací súd potvrdil odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie.

5. Kolízny opatrovník maloletej sa k odvolaniu matky nevyjadril.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o rozvode manželstva účastníkov konania, výchove mal. X. a úprave styku neboli odvolaním napadnuté, preto neboli predmetom preskúmania v odvolacom konaní.

8. Odvolací súd na základe včas podaného odvolania matky preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z § 65 a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, použil správne ustanovenia Zákona o rodine a tieto správne aplikoval. Konajúci súd sa vysporiadal s námietkami matky uplatnenými v odvolaní, ktoré v prevažnej miere tvorili jej obranu už v priebehu konania na súde prvej inštancie a matka ani v priebehu odvolacieho konania neuviedla žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by mali za následok iné rozhodnutie o výživnom pre mal. X.. Súd prvej inštancie správne uzavrel, že rodičia majú vyživovaciu povinnosť voči mal. X., ktorá je žiačkou 1. stupňa základnej školy, jej potreby nevybočujú z rámca potrieb iných detí v tomto veku, príjem matky je 548,- €, príjem otca je 1.106,47 € a obidvaja rodičia majú vyživovaciu povinnosť voči synovi Y., ktorý je študentom strednej školy. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie správne ustálil rozsah vyživovacej povinnosti otca voči mal. X. s prihliadnutím na zákonné zásady určovania rozsahu vyživovacej povinnosti vyplývajúce zo Zákona o rodine, ktorými sú na jednej strane odôvodnené potreby oprávneného dieťaťa a na strane druhej možnosti, schopnosti a majetkové pomery povinných rodičov. Súd prvej inštancie postupoval správne, keď pri rozhodovaní o výživnom nezohľadnil úverovú povinnosť otca a ňou súvisiace okolnosti s odôvodnením, že tieto sú relevantné pre konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov a nemá prednosť pred vyživovacou povinnosťou k dieťaťu.

9. Odvolací súd dospel k záveru, že v priebehu konania na súde prvej inštancie boli nepochybne preukázané všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o výživnom, v dôsledku čoho ani odvolací súd nemá pochybnosti o správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie a zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, a teda za porušenia tohto základného práva nemožno považovať neúspech, resp. nevyhovenie návrhu v konaní. Odvolací súd tiež dodáva, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, príp. dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. V tomto prejednávanom prípade súd prvej inštancie dôsledne vykonal dokazovanie a úplne zistil skutočný stav, ktorý následne správne právne posúdil, pričom jeho skutkové a právne závery zjavne nie sú svojvoľné, neudržateľné a ani neboli prijaté v zrejmom omyle konajúceho súdu, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Odvolací súd ďalej konštatuje, že rozsudok súdu prvej inštancie obsahuje náležitosti rozsudku podľa § 220 ods. 2 CSP a len odlišný názor účastníka vo vzťahu k hodnoteniu dôkazov a úvahám súdu uvedených v odôvodnení rozsudku nečiní rozhodnutie nezákonným a nepreskúmateľným.

10. Konanie o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností rodičov k mal. X. na čas po rozvode prebiehalo súčasne s konaním o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k mal. X. na čas do rozvodu manželstva rodičov (konanie vedené na Okresnom súde Košice - okolie od sp.zn. 9P/16/2017), v ktorom súd rozhodol 26.4.2017 (9P/16/2017-98), pokiaľ ide o výživné tak, že otca zaviazal prispievať na výživu mal. X. 140,- € mesačne od 18.1.2017. Skutkový základ pre rozhodnutie o výživnom načas do rozvodu manželstva rodičov dieťaťa a po jeho rozvode bol nepochybne totožný, na čo správne poukázal aj súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, keď rozhodnutie Okresného súdu Košice - okolie z 26.4.2017 č.k. 9P/16/2017-98 citoval vo svojom odôvodnení. Zároveň je potrebné poukázať aj na rozhodnutie odvolacieho súdu v konaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu manželstva rodičov, konkrétne na jeho rozhodnutie z 31. januára 2018 č.k. 8CoP/254/2017- 131, ktorým bol rozsudok súdu prvej inštancie o určení výživného pre mal. X. na čas do rozvodu potvrdený a v rámci ktorého sa odvolací súd vysporiadal s argumentáciou matky vo vzťahu k posudzovaniu výšky výživného. V tomto smere odvolací súd nepovažuje za potrebné opakovať uvedenú argumentáciu a v celom rozsahu poukazuje na dôvody svojho rozhodnutia uvedené

v citovanom rozhodnutí odvolacieho súdu. Odvolací súd ani po podrobnom preskúmaní napadnutého rozsudku nezistil žiadnu zmenu pomerov, ktorá by odôvodňovala iné rozhodnutie o výživnom na čas po rozvode oproti úprave výživného na čas do rozvodu manželstva rodičov. Vzhľadom na to, že na rovnakom skutkovom základe nie je možné rozhodnúť o rozsahu vyživovacej povinnosti otca k mal. dieťaťu rozdielne, odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorý určil výživné na čas po rozvode manželstva v totožnom rozsahu ako v konaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu manželstva rodičov maloletej.

11. K odvolacej argumentácii matky odvolací súd konštatuje, že vyživovacia povinnosť otca voči plnoletému synovi Y., ktorý je študentom strednej školy a jeho potreby sú výrazne vyššie ako potreby mal. X., naďalej trvá a otec si svoju vyživovaciu povinnosť voči synovi aj dobrovoľne plní. Vzhľadom na príjem matky prichádza do úvahy plnenie vyživovacej povinnosti z jej strany voči plnoletému synovi zjavne len v minimálnom rozsahu a je nepochybné, že podiel otca na výživnom je (bude) rozhodne vyšší ako podiel matky, čo dovoľuje záver, že na otca prechádza uspokojovanie potrieb syna takmer v plnom rozsahu. Vychádzajúc z tohto uhla pohľadu je bez právneho významu, že otec nebude zaťažený rozhodnutím súdu o výživnom pre plnoletého syna Y.. K ďalšej argumentácii matky odvolací súd dodáva, že ustanovenie § 63 ods. 3 Zákona o rodine dáva možnosť tvorby úspor z výživného, ako právo oprávneného, avšak len v prípade, že to majetkové pomery povinného rodiča dovoľujú. Súd nemá zákonnú povinnosť využiť možnosť týmto zákonným ustanovením. V tomto prípade príjem otca a jeho majetkové pomery neodôvodňujú priznať právo tvoriť z výživného úspory, teda určiť výživné v takom rozsahu, aby bolo možné vyčleniť časť výživného na tvorbu úspor, preto odvolací súd odvolaciemu návrhu matky nevyhovel. S ostatnými odvolacími námietkami matky sa súd prvej inštancie dôsledne vysporiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia, ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil.

12. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil ako vecne správny, a pretože sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto podľa § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti rozhodnutia doplnil ďalšie dôvody a podľa § 387 ods. 3 sa vysporiadal s podstatnými tvrdeniami matky uvedenými v odvolaní.

13. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 3 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).